

խրատները խօսքով չեն սորվուիր, հապա միայն օրինակով :

Երբոր տղայ մը ուրախութեան աւտենը կը կարմրի, աղէկ նշան է . ըսել է թէ ատենով զգուշաւոր ու խոհեմ մարդ պիտի ըլլայ :

Տղաք շատ անգամ որ կուլան՝ աւելի իրենց բարկութենէն է քան թէ ցաւ մը կամ նեղութիւն մը իմանալէն . ասիկայ աղէկ դիտելու բան է . վասն զի ասով ալ կ'իմացուի թէ տղան մեծնայ նէ՝ ինչ բնաւորութեան տէր մարդ պիտի ըլլայ : Ամանք կարծեն թէ տղուն լալը շատ անգամ իրեն ըրածին վրայ զղջալէն է, բայց կը խաբուին . անոր համար կուլայ տղան շատ անգամ որ ինչու ըրած պակասութիւնս իմացուեցաւ որ խօսք լսեցի :

Աղէկ տղան լացընելը մեղք է . բայց խնտացընելն ալ շատ անգամ աւելի մեղք է . պիտի նայիս որ տղան ուրախ զուարթ մեծնայ, բայց խենթութիւն ու բախուկի պէս չխեղեփնայ : Շատ զարմանալի են ան ծնողքն ու վարպետներն որ ինչուան չխնտացընեն տղան կ'իջացընեն՝ սրտերնին չհանդիւր :

Սիակերպ ծանր կենալն ու ժանիքընելը այնպիսի անհամբան մըն է որ ծերերն ալ չեն ախորժիր, ուր մնացին տղաքը : Այն որ ատ ծանրութիւնդ ձեւացմունք է, ըսել է թէ երեսդ գիւմակ՝ դրեր ես . գիտցիր որ ան ատենը տղան ալ գիւմակ կ'անցընէ երեսը . ալ կրնաս նէ՝ ճանչցիր զինքը, կրնաս նէ խրատէ զինքը : Չափէ դուրս միակերպութիւնն ալ աղէկ նշան չէ՝ ոչ տղու և ոչ մեծ մարդու վրայ :

1 Սորալ :

Առաջնական Խորհարանին պաշտօնական հանձնարարական Խորհուրդի Կարգաւարչութիւնը :

Սեւ ազգին հիմակուան միութարութիւնն ու պարծանքը իրեն առաջ երթալու ջանքն է միայն . անով է որ ամէն տեղ ու ամէն զլխաւոր քաղաքներու մէջ բացուած են մանր ու խոշոր դպրոցներ, ու ազգին նորաբոյս բողոքները անոնց մէջ կը բացուին ու կ'ուսնան, և իրենց սպառաքալ պարգեւներով թեան յուսովը թէ ծնողաց և թէ անխոնջ դաստիարակաց սիրտը կը զուարճացընեն : Տարուէ տարի վարժապետները իրենց աշակերտաց ջանքն ու յառաջագիւմութիւնը երեւան կը հանեն, ու հրապարակաւ կը վարձատրեն անոնց ուսումնասիրութիւնն ու բարի վարքը . և չեմ գիտեր թէ որոնց ուրախութիւնն աւելի է . յառաջագիւմ աշակերտներունը թէ բազմադիւն վարժապետներունը : Իսկ ծնողաց ուրախութիւնը ո՞վ կրնայ բացատրել, երբոր մօտէն ալ չտեսնեն նէ՝ առայժմ գէթ հեռուանց լսեն իրենց զաւակացը տարուէ տարի առաջ երթալը բարի վարքով ու գիտութեամբ : Եւ ծնողքն որ տգիտութեան մէջ մեծցած ու մնացած են, և գիտութեան համը ամենեւին չեն առած, իրենց տգէտ զաւակացը հասակ նետելուն վրայ միայն կ'ուրախանան . ինչպէս որ կը տեսնենք ամէն բարբարոս ազգաց մէջ . բայց ուսման և գիտութեան յարգը ճանչցող ծնողքը իրենց զաւակին վարքն ու խելքը կը նային, և երբ որ ասոնց մէջ գովելի ու յառաջագիւմ տեսնեն՝ ան ատեն միայն ուրախութիւննին կատարեալ կ'ըլլայ :

Խնտարակոյս ենք որ ինչպէս Առաջնական վարժարանին վարժապետացը, նոյնպէս անոր փութաջան աշակերտներուն ծնողացը, նաեւ ամենայն ազգասիրաց ուրախութեւ պատճառ եղաւ աս տարի ալ նոյն վարժարանին հարցաքննութիւնն ու պարգեւաբաշխութիւնը, որ սովորական

Հանդէսներով կատարուեցաւ սեպտեմբերի առջի օրերը :

Վննութենէն ետքը առաջին մըրցանակի արժանի Համարուեցան՝ Ռաջին դասու աշակերտներէն՝ իրենց յառաջագիմութե կարգովը ասոնք .

ՅԱՌՈՒԹԻՒՆ ՃԵՊԷՃԵԱՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՀԱՆՏԻԿԵԱՆ
ԳԱՅԵՏԱՆՈՍ ՄՈՇՈՐՈՅ
ՍՐԱՊՈՆ ՀԵՔԻՄԵԱՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԵՍԱՅԵԱՆ
ՊՕՂՈՍ ԵՐԱՄԵԱՆ
ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ ԱԼԵՔՍԱՆԵԱՆ
ՄԱՆՈՒԷԼ ՔԻՕԼԷԱՆ
ԳԱՅԵՏԱՆՈՍ ՆԵՏԻ
ՅԱԿՈԲ ԺԱՄՊԱԶԵԱՆ

Երկրորդ մրցանակի արժանացան նոյն դասէն

Սերովբէ Պօլսեան ,
Սիբայէլ Սեղբոսեան :

Երրորդին արժանի եղաւ Պօղոս Շահազեան :

Երկրորդ դասու աշակերտներէն առաջին մրցանակի արժանի եղող քաջավարժները ասոնք են .

ԳԻՈՐԳ ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ
ՄԿՐՏԻՉ ԿԻՐԵՂԵԱՆ
ՏՐԴԱՏ ԶՕՏՐԱՊԵԱՆ
ՄԻՔԱՅԷԼ ԱԶԱՐԵԱՆ
ՄԻՔԱՅԷԼ ԵՐԱՄԵԱՆ
ԱՆՏՈՆ ՓԼՄՊՈՒԳՃԵԱՆ

Երկրորդ մրցանակի արժանի եղան ասոնք .

Թովմաս Լսայեան ,
Պօղոս Ղամալիկեան ,
Յակոբ Լօնուզեան ,
Պօղոս Օաղձեան ,
Պօղոս Ղէպէճեան ,
Սկրտիչ Պալեան :

Հանդէսին ժամանակը , սլարգեաւ բաշխութենէն առաջ՝ բանասիրական ուսմանց Ղասատուն գեղեցիկ ճառ

մը խօսեցաւ , գովելով զանոնք որ իմաստութեան ծաղկելուն պատճառ եղած են բարերարութե , զանոնք որ օգնեց են անոնց գործակցութեամբ , և զանոնք որ իմաստութեան ետեւ եղած են ուսումնասիրութեամբ . և ահա բուն ճառը կը դնենք բազմավէպին՝ Երեմբեր ամսուն մէջ :

Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Երախտագիտութիւն :

Ես Կիւթութարի առաջ Սերսայլի կանոնիկոսներէն Փրէֆոնթէն առնունով յարգոյ քահանան օր մը Սաթորի ըսուած անտառին մէջ պտըտելու կ'ելէ . որ ինչուան ան ատենը ոտք չէ կոխած եղեր ան անտառը : Սէյմըն ալ յանկարծ Սոճեր անուանով դժբաղդ մարդու մը կը հանդիպի որ ատրճանակը ձեռքը՝ ինքզինքը կ'ուզէ մեռցընել : Քահանան շուտ մը կը յափշտակէ անոր ձեռքէն ատրճանակը , կը գրկէ զինքը , կը մտնի թարէ , կը յորդորէ , կը քաջալերէ , վերջապէս խելքը գլուխը կը բերէ , ու իրեն բարեգործութեանը պսակ՝ կը տանի զինքը վանքի պէս տեղ մը կը դնէ : Սոճերը հոն մտած օրէն ամենուն բարի օրինակ կ'ըլլայ իր բարեպաշտութեամբն ու ճգնողական վարքովը . միշտ կը յիշէ եղեր Սաթորի անտառն ու կ'ըսէ եղեր . « Հոն փախիլ կ'ուզէի ես Եստուծոյ , ու իր ողորմութիւնը հասաւ ետեւէս » :

Ես մարդը մօտեցաւ վախճաններ է խաղաղութե ու սրբութեամբ . Փրէֆոնթէն քահանային երախտիքը ոչ երբեք կը մոռնայ եղեր . ու մեռնելու ատենը աս թուղթս գրեց է իրեն .

« Պատուական բարերարդ իմ ,
« Հոգեվարքի մէջ եմ , բայց սիրտս հանգիստ է , ու յոյսս հաստատ է Եստուծոյ ողորմութեանը վրայ : Եր-